

Από την πολυεθνική Σελανίκ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, στη Σαλονίκη του Μεσοπολέμου και των πρώτων χρόνων της Κατοχής. Ένα μυθιστορηματικό πανόραμα της Θεσσαλονίκης από τον ερχομό των προσφύγων το 1922 ως τον διωγμό των εβραίων το 1943.

Μια τοιχογραφία που ανακαλώντας τα μεγάλα γεγονότα της εποχής, όπως την ανταλλαγή πληθυσμών, την κρίση του '29-'30, τον εμπρησμό του Κάμπελ, τον Μάη του '36, την επιστράτευση και τα τρένα για το Άουσβιτς, μας ταξιδεύει ως το Βερολίνο του Μεσοπολέμου, τη Μόσχα των μετεπαναστατικών χρόνων και τη Βαρκελώνη του ισπανικού

εμφυλίου.

Η Δάφνη, η Σμαρώ, ο Στέφανος, ο Ελιάν και ο Αλέξανδρος δένονται, συνειδητά ή όχι, με την ιστορία του καιρού τους, υφίστανται τις συνέπειές της και προσπαθούν να επιδράσουν στην εξέλιξή της.

Η γυναικεία χειραφέτηση συναντά το ρεμπέτικο του Μεσοπολέμου μέσα από προσδοκίες, συγκρούσεις και ανατροπές, σε εποχές σκληρές από τις οποίες περνούν διακριτικά οι φιγούρες του Γληνού και του Καζαντζάκη, του Πασαλίδη και του Ζαχαριάδη, αλλά και του Ναζίμ Χικμέτ και του Έρνεστ Χέμινγουεϊ.